



JUAN CAL
LA PEIXERA



Correu electrònic: jcal@segre.com · Twitter: @jcalsegrecom · Facebook: www.facebook.com/juanca1/

Llàstima de Parlament

TEMPS AQUELLS en què el Parlament de Catalunya era un model de cortesia, un mirall de respecte i un recer de tolerància política. Per desgràcia, també en l'àmbit parlamentari –perquè malauradament també passa en altres nivells de la vida social i mediàtica–, la cortesia ha desaparegut de sobte, la intolerància i l'odi són la norma en les relacions polítiques i el respecte brilla per la seua absència. Encara bo que poca gent segueix amb deteniment les sessions de control al Govern perquè molts rostres s'encendrien de vergonya aliena. Les diatribes entre Quim Torra i Inés Arrimadas, els xocs d'ahir amb el vicepresident Josep Costa exercint de censor des de la tribuna presidencial, són una autèntica pena per a tothom, pensi el que pensi. És la crispació que ens han portat els esdeveniments polítics dels dos últims anys en què la gent ha deixat de mirar la política com la confrontació pacífica i raonable entre opcions diverses però compatibles, per convertir-se en l'escenari d'una lluita terminal entre enemics mortals. Aquí ja no es perdona res, no es permet res i no es respecta res. Quant durarà aquest



La situació actual del Parlament ens fa enyorar allò que de forma despectiva va ser anomenat com l'oasi català

ambient sòrdid i pestilent? La veritat és que enyorem allò que de forma despectiva es va denominar "l'oasi català" però que en realitat era l'expressió de formes diplomàtiques i florentines a càrrec de persones educades i respectuoses. Podien diferir, xocar, exasperar-se fins i tot, però mai no arribarien a aquest nivell d'insult i de malaptesa política, per no dir grolleria i baixesa moral, al qual ens comença a acostumar la nostra penosa vida parlamentària.



CARME VIDALHUGUET
CAFÈ DELS OMESOS

Una semblança exemplar

AQUEST FEBRER, l'Institut d'Estudis Catalans ha tret l'edició de la semblança que recull els textos de la sessió d'homenatge que es va fer a la Sala Prat de la Riba el 4 d'octubre de 2017 amb motiu del primer aniversari de la mort de Jordi Carbonell i de Ballester. Del Dr. Carbonell. L'acte, i així ho recull el volum, l'obra M. Teresa Cabré, en tant que presidenta de la Secció Filològica, destacant el patriota Jordi Carbonell que volia veure uns Països Catalans independents, lliures i sobirans i que avui diria "que hem fet un pas més i, cada vegada, amb totes les dificultats que hi haurà, hi estem més a prop", per bé que aquesta satisfacció d'avançar no li equilibraria el trasbals del retorçes en drets i llibertats que viu l'Estat que ens és hegemònic. I és que la figura de Jordi Carbonell és clau per entendre tot el procés de democratització i de llibertats nacionals, perquè va tenir, permanentment, tot al llarg de la seva vida, dos àmbits d'actuació que mai no abandonà: la política i la filologia. I la peculiaritat seva, diu Joan Martí i Castell, fou que mai no els separà. Per això, com a investigador practicà, com Fabra, la filo-

logia nacional. I dins el seu projecte ideològic de reconstrucció de l'espai nacional, la història de la llengua i de la literatura catalanes sempre va ocupar un lloc central en la seva trajectòria intel·lectual, en la qual planava el propòsit d'explicar i de presentar l'espai geogràfic, històric i polític de les terres que formen l'àmbit lingüístic català com a consubstancial al seu projecte de Països Catalans.

I en el vessant científic, el Dr. Carbonell es va moure en dos espais principals: la Universitat i l'IEC. De l'Autònoma de Barcelona (de la qual fou expulsat pel veto polític del govern espanyol el curs 1972-73), passant per la de Liverpool i fins a la Càtedra de llengua i literatura catalanes de la de Càller, fins a final dels 80. Portava Sardenya al cor. Ell, un home, la trajectòria vital del qual, diu Carod-Rovira, només adquireix sentit ple a partir de la seva identificació amb un país, una llengua i una cultura nacional, fent un tot. I des d'un patriotisme desacomplexat. Com Cahner, "un dels gegants que han produït els Països Catalans del segle XX amb una magnífica trajectòria en el XXI". Admiració i respecte

SEGRE

DIARI SEGRE SLU

Robert Serentill Utgés
president.

Juan Cal Sánchez
director executiu.

Santiago Costa Miranda
director de redacció.

Joan Miras Muntadas,
Anna Gómez i Marsol
i **Glòria Farré Lorente** subdirectors.

José Carlos Miranda Ester
i **Joan Martí Alegret** redactors en cap.

Seccions: Leonard Delshams Valdés (fotografia), Anna Barcala Sirvent (disseny), José Carlos Monge Clemente (esports), Josep Grau Santesmasses (societat), Eva Martínez Muruaga (economia), Helena Culleré García (comarques) i Carles Díaz Perera (segre.com). Responsable de Cercle i secretària de redacció: Maria Terré i Guillaumet.

EDITORIAL

www.segre.com redaccio@segre.com

Escalarre obre el debat

Arran del trasllat del festival Doctor Music des dels prats d'Escalarre al circuit de Montmeló, la directora d'*El matí de Catalunya Ràdio*, Mònica Terribas, es preguntava ahir si l'Agència Catalana de l'Aigua, o la mateixa Generalitat, s'haurien atrevit a prendre una decisió similar si, en comptes del Pallars Sobirà, hagués estat una altra la comarca afectada. Una cosa que ens hem plantejat tots amb respostes que almenys des del territori són poc satisfactòries per a l'equanimitat de la Generalitat, però que els tertulians al·ludits van derivar cap a qüestions relacionades amb el tòpic reiterat per la Generalitat de prioritzar la seguretat dels ciutadans, amb l'actitud de l'empresa promotora i que van acabar amb la transcendència del vot d'una o una altra comarca i la suposada sobrerrepresentació parlamentària de les comarques rurals. Convindria seguir obrint el debat i plantejar-se qui hauria de tenir l'última paraula sobre una activitat transcendental per a una comarca, la seua capacitat de negociació o d'influència en la decisió i si algú a quilòmetres de distància és qui ha de dictaminar el que és inundable o no i si es fa o no l'esmentada activitat contra l'opinió de responsables municipals o comarcals, amb una preocupació per la seguretat dels seus conveïns i visitants que no és menor. Tots volem minimitzar els riscos en els esdeveniments que es puguin organitzar, però els requisits es poden relativitzar, negociar, adaptar o també exagerar, segons les ganes que es tinguin que se celebri, i és evident que a algun departament de la Generalitat no li agradava gens que se celebrés un festival multitudinari al Sobirà, perquè consideren que el Pirineu ha de tenir altres usos. Haurien de dir-ho i no emparar-se en el tòpic de la seguretat, perquè es dona el mateix cas en altres esdeveniments autoritzats i algú els pot preguntar si fa vint anys van posar en perill els milers de persones que van participar en els anteriors festivals Doctor Music celebrats al mateix lloc i autoritzats per la Generalitat. Cert que ha canviat la regulació legal arran de la tragèdia del càmping de Biescas, però la ubicació d'Escalarre continua sent la mateixa i alguna cosa devem haver avançat en els avisos de tempesta, en la prevenció de riudes o en la millora de les possibles evacuacions. I encara que les comparacions siguin odioses, és evident que amb altres comarques no s'haurien atrevit.

Antonio Herrera Dorado gerent d'impressió.

Josep Pon i Botarda cap de publicitat.

Eva Miranda i Cos cap d'administració.

Rosa Reig Crusells cap de relacions externes.

Carles Duran Codina cap de producció.

Joan Clivillé Figueras cap de manteniment.

Ferran Perdrix Sapiña cap de R+D.

Redacció, administració i publicitat: Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida.

Tel. 973 248 000. Tel. Club del Subscriptor 973 248 008. Fax redacció:

973 246 031. Fax publicitat: 973 229 076. Fax administració: 973 224 688.

Ap. de correus: 543.

Planta d'impressió: Carrer de la Premsa, 2. 25660 Alcoletge. Tel. 973 196 600.

Fax: 973 197 001.

Delegacions: LA SEU D'URGELL. Avinguda Pau Claris, 8 entresòl. Tel. 973 360 202. TÀRREGA. Xavier Santesmasses (delegat). Governador Padules, 2.

Tel. 973 310 414. MOLLERUSSA. Avinguda del Canal, 7. Tel. 973 603 772.

Dipòsit legal: L-1057-1997.

VOX POPULI

Rosa Pérez @rosaperez

«Amb el silenci de Sánchez, Casado i Rivera davant de les maniobres de Villarejo i les clavegueres de l'Estat, comencem a pensar que són còmplices o no volen obrir aquest meló.»

Hilario Aza @hilariaza

«Si hi ha qui menteix descaradament respecte a una de les actuacions amb més càmeres gravant de la història, imagineu el que fan en els judicis on ningú mira.»

Ellery @Marc20F

«El PER andalús el paguem nosaltres o la Carmen Maura? És per a un conegut.»

Bernat Ferré @BernatFP

«Del partit de dimarts es poden treure algunes coses clares: Malcom ha de jugar més, molt més. Ter Stegen és molt bo. Umtiti no està el seu òptim nivell... Tenint Messi, pocs títols hem guanyat.»

Jan Urbano @JanUrbano14

«Jugant a res durant la segona part. Forat en defensa sense Piqué i Umtiti, de jutjat de guàrdia. No entenc per què Aleñà no juga més. Sempre Messi. Què farem sense ell?»

Ferran López

«Puigdemont va dir que si es produïa un escenari de violència l'1-O declararia la independència»



Excap dels Mossos durant l'aplicació del 155